

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 30. Epistolæ pars altera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. evadunt. S. Paulus declarat filiationem
 A. C. 321. Filii Dei veram, propriam, naturalem,
 Rom. 8. 32. excellentem, dum de Deo dicit: Proprio
 Filio suo non pepercit, sed pro nobis om-
 nibus tradidit illum. Vocat eum pro-
 prium Dei Filium, ut eum a nobis discer-
 nat, qui filii quidem, sed non proprie,
 nec natura sumus. Etiam illum Evan-
 gelii locum affert: Hic est Filius meus di-
 lectus, in quo mihi complaceo; & illa
 ex Psalmis: Dixit Dominus ad me: Tu
 es Filius meus, ego hodie ex sinu meo an-
 te auroram genui te. Ex his probat A-
 lexander, Filium Dei esse vere, & natu-
 ra talem.

§. XXX.

Epistolæ Pars altera.

Sanctus Alexander prosequitur in hunc
 modum: *Plura omitto, quæ afferre
 possem, charissimi fratres! ne prolixita-
 te fatigem viros Doctores, eadem me-
 cum sentientes.* Ex isto, aliisque locis
 apparet, ipsum ad plures Episcopos o-
 rationem dirigere, & hinc Epistolam fuis-
 se circularem conjicere licet. Et rur-
 sus: *Ab ipso Deo scientiam accepistis,
 & hanc Doctrinam novam non ignora-
 tis, similem esse Doctrinæ Ebionis, &
 Artemæ, atque Pauli Samosatani erro-
 rem imitari, qui auctoritate Concilii,*
 &

& omnium Episcoporum mundi iudicio Sæculum IV.
A. C. 321.
 Ecclesia ejectus est, ei successit Lucianus,
 qui pluribus annis sub tribus Episcopis
 separatus remansit; non minus impia
 sunt, quæ isti docent. Non occurrit S. Alexandri
Epistola con-
tra Arianos.
 alius Lucianus, cui hæc S. Alexandri ver-
 ba conveniant, quam celebris Martyr
 Presbyter Antiochenus, cujus se disci-
 pulum Arius gloriabatur. Facile potuit v. To. 2.
l. IX. §. 38.
 contingere, ut ejus Doctrina non satis
 perspecta, suspicione non vacaverit; quid-
 quid vero de hoc sit, illud exploratum,
 tempore sui Martyrii in Ecclesiæ commu-
 nione fuisse; & quamvis S. Alexander
 dicat, ipsum fuisse separatum, non tamen
 in ea separatione perdurasse asserit. Sub-
 jungit: *Trium Episcoporum Syriæ suf-
 fragio inflantur, de quibus, quomodo
 ordinati fuerint, mihi non constat, &
 hujus rei ad vos pertinet iudicium.* Tres
 Episcopi, quos modeste non nominat,
 sunt Eusebius Cæsariensis in Palæstina,
 Paulinus Tyriensis, & Patrophilus Scy-
 thopolitanus.

Tum rursus S. Alexander, *tenaci me-
 moriæ impresserunt, inquit: omnes tex-
 tus, qui loquuntur de Passione Filii Dei,
 de ejus humilitate, paupertate, contem-
 ptu, & omnia alia abjecta, quæ pro
 nobis pati dignatus est; has humanita-
 tis infirmitates ejus Divinitati oppo-
 nunt, sed alto silentio involvunt verba,
 quibus*

Sæculum IV. quibus *Gloria ejus naturalis, excellen-*
A. C. 321. *tia, in sinu Patris subsistentia indicantur,*
sicut illa sunt: Pater, & ego unum sumus; () quod non in hoc sensu dixit Dominus, ut affirmet se esse Patrem, aut duas Personas unam esse, sed Filium naturaliter exactam similitudinem Patris servare, & esse perfectam imaginem Prototypo conformem.*

Jo. 10. 30.

Ulterius ita prosequitur: Omnibus antiquioribus se multo sapientiores jactant, & iis omnibus, quos in juventute nostra Magistros venerati sumus; nullos orbis terrarum Episcopos satis sapere existimant; ipsi soli sapientes, soli veræ Doctrinæ inventores; ipsis solis revelatum, quod sub sole mortalium nemini in mentem venit. Et inferius: Reprehendunt nos, quod doceamus, duos dari non genitos, & contendunt, nos ad hoc affirmandum compelli, nisi cum ipsis dicamus, Filium ex nihilo productum. Nempe cæci non vident, quanta sit distantia inter Patrem ingentum, & Creaturas, quas ex nihilo produxit; inter hæc duo extrema medius est Filius
 uni-

(*) Saltem hic Fleurius, fatente etiam Anonymo I., in quo alibi erravit, corrigit, dum non amplius posuit: *Le Pere, & moi sommes un, sed: une chose.* Fuitne operæ pretium talia memorare?

unigenitus, DEus Verbum, per quem Pater omnia fecit ex nihilo, quem ex se ipso genuit. Saeculum IV.
A. C. 321.

S. Alexander fidem suam deinde in hunc modum profitetur: *Credimus cum Ecclesia Apostolica in unum Patrem ingenitum, nullum suae essentiae Principium habentem, immobilem, & immutabilem, semper eundem, qui nec perfici potest, nec laedi; qui Legem, Prophetas, & Evangelia dedit; qui Patriarcharum, Apostolorum, & Sanctorum omnium Dominus est. Et in unum Dominum IESUM Christum, Filium Dei unicum, non ex nihilo, sed ex Patre genitum, non generatione corporea per abscissionem, aut effluxum, sicut Sabellius, & Valentinus volunt, sed modo ineffabili, & inenarrabili, sicut scriptum est: Generationem ejus quis enarrabit, & sicut ipse dixit: Nemo novit Patrem, nisi Filius, & nemo novit Filium, nisi Pater. A majoribus accepimus Filium esse immobilem, & immutabilem sicut Patrem, nullius rei indigentem, perfectum, similem Patri, & hoc solum non habentem, ut sit ingentus, sicut Pater; in hoc sensu ipse dixit: Pater major me est. (*)* Ps. 53. 8.
Luc. 10. 2.
Joan. 14. 28. *Credimus*

(*) Ut haec verba simpliciter sonant, Ariatorum

Sæculum IV. *mus etiam Filium semper a Patre pro-*
A. C. 321. *cedere, ideo tamen nemo putet, nos ne-*
gare, ipsum esse genitum; nam verba
ista: Erat. Semper. Et ante sæcula non
idem exprimunt, ac vox ingenitus; vi-
dentur quidem quasi temporis quamdam
extensionem significare, sed Divinitatem,
& ut ita dicam, Filii unici antiqui-
tatem digne explicare non possunt. Con-
servanda est igitur Patri hæc Dignitas
propria, quod non sit genitus, dicendo,
nullum suæ essentiæ habere Principium,
servandus etiam Filio competens honor,
dicendo, a Patre genitum esse sine in-
tio, & solius Patris proprietatem esse,
non esse genitum.

Confitemur etiam unum Spiritum
Sanctum, qui æqualiter sanctos viros ve-
teris Testamenti, & divinos Doctores
novi sanctificavit. Unam Ecclesiam
Catholicam, & Apostolicam, quamquam

norum Hæresin non refellere, sed magis iisdem
favere videri possunt. Sed cum ea, quæ præce-
dunt, & sequuntur, probent, S. Alexandrum ean-
dem Perfectionem Filio, ac Patri tribuere, ex-
plicari possunt, quod loquatur de Majoritate,
quoad solum Nomen tali, & in Relatione Ingeniti,
& Geniti consistente, vel quod velit dicere, Fi-
lium non tantum ab æterno non esse ingenitum,
sicut Patrem, sed etiam in tempore secundum
naturam humanam fuisse genitum.

ipsi conjuratus terrarum orbis bellum Sæculum IV.
moveat, semper invictam, semperque de A. C. 321.
hæreticorum impiis conatibus triumphan-
tem; quippe constantiam nobis suggerit
Paterfamilias illis verbis: Nolite time-
re, devici mundum. Præterea credimus Joan. 16. 33.
Resurrectionem mortuorum, quorum Do-
minus noster JESUS CHRISTUS primus fuit,
postquam ex Maria Matre Dei verum,
non apparens corpus assumpserat. Vox Confessio
*ista: Mater Dei Theotocos, propter se- fidei S. Ale-
cutura notatu dignissima est. () S. A- xandri Ale-
lexander ita pergit: In fine Sæculorum xandrini.
*cum***

(*) Hier zeigt unser Uebersetzer wiederum,
 was er für ein Meister in der Gottesgelehrtheit sey.
 Er saget in einer kurzen Anmerkung: Welches
 (das Wort *Theotocos*) die Nestorianer von der
 Jungfrau Maria nicht gebrauchen wolten,
 ob sie wohl den Satz selbst willig einräu-
 meten, daß der Sohn Gottes in der Jung-
 frau Maria die menschliche Natur angenom-
 men habe. Wenn Nestorius nur das Wort:
Theotocos verworfen, und übrigens die Sach-
 selbst bekennet hätte, würde er nicht von der gan-
 zen Kirche als ein Ketzer seyn verdammet wor-
 den, sondern man hätte ihn für einen eigensinni-
 gen, und aberwitzigen Menschen gehalten. Al-
 lein Nestorius leugnete nicht nur allein das Wort,
 sondern auch, daß der Sohn Gottes in der Jung-
 frau Maria die menschliche Natur angenommen
 habe, in dem Verstande der Katholischen Kirche,
 und

Sæculum IV. cum genere humano habitavit, ut de
A. C. 321. strueret peccatum. Crucifixus est, &
 mortuus sine divinitatis detrimento. Resurrexit,
 ascendit in cælum, & sedet ad dexteram
 Majestatis. Hæc docemus, hæc prædicamus,
 hæc sunt Apostolica Ecclesiæ dogmata, ad quorum
 defensionem tormenta, & mortem pati parati
 sumus.

Arium, aliosque, qui has veritates oppugnant,
 Ecclesia eiecimus, juxta præceptum Apostoli:
 Si quis vobis aliud evangelizet, quam quod accepistis,
 anathema sit! *Gal. 1. 8.* nemo ergo ex vobis hoc recipiat

und sagte, er habe in der Jungfrau Maria neben
 der menschlichen Natur, auch eine menschliche Per-
 son angenommen, so daß in Jesu Christo ein
 göttliche, und eine menschliche, und also zwei Per-
 sonen gewesen wären. Dieses war die Kezerey
 des Nestorius, und das hat unser Uebersetzer nicht
 verstanden. Gut! Wer hat es denn verlangt,
 daß er es verstehen soll? Es kann ja nicht jeder
 mann ein Gottesgelehrter seyn. Aber das ist eine
 Dummheit, daß dieser Uebersetzer einen Gottesge-
 lehrten vorstellen will, da er doch keiner ist. Es
 kann diesen Menschen nichts anders als Geld-
 und Schmähsucht wider die Römische Päbste zur
 Uebersetzung eines Römischkatholischen Geschichts-
 schreibers bewogen haben. Von der Kezerey des
 Nestorius wird zu seiner Zeit viel mehreres vor-
 kommen.

cipiat, a fratribus nostris excommuni- Sæculum IV.
 catos, nemo eorum sermones auscultet, A. C. 321.
 aut libros legat; impostores sunt, nun-
 quam veritatem dicentes. Hos nobiscum
 condemnate, Confratrum nostrorum ex-
 emplo, qui mihi scripserunt, & libel-
 lum suo nomine signarunt, quem vobis
 unacum eorum Epistolis per filium meum
 Apionem Diaconum transmittito; inter
 signantes inveniuntur Episcopi ex tota
 Ægypto, & Thebaide; ex Lybia, &
 Pentapoli; ex Syria, Lycia, Pamphilia,
 Asia, Cappadocia, & vicinis Provin-
 ciis. Similes a vobis Epistolas exspe-
 cto; quia, post alia remedia adhibita,
 eos, quos deceperunt, ex viso Episcopo-
 rum consensu integre sanari posse spero.
 Talis est S. Alexandri Epistola, ad cuius
 calcem nomina excommunicatorum le-
 guntur, nempe Arii, & novem Diacono-
 rum, supra nominatorum, quorum pri-
 mus est Achilles.

§. XXXI.

Secunda S. Alexandri Epistola.

Interim crescebat malum, & per Ægy- Socr. I. c. 6.
 ptum, superiorem Thebaidem, & Ly- Vales. in
 biam diffundebatur, jamque duo Episco- Theodo.
 pi Arii partibus accesserant, Secundus ex hist. I. c. 4.
 Ptolemaide in Pentapoli, & Theonas ex
 Marmarica; Eusebius vero Nicomedien-

Hist. Eccles. Tom. III.

H

fis